

Sfwer-Ståthållare-Embetez

Kungörelse,

Rörande

I ått tagande af nödige försigtighetsmått,
i anseende til gängbar sjukdom hos
hundarne.

Gifwen Stockholm den 5 November 1799.

Cum Gratia & Privilegio S:z R:z Maj:tis.

STOCKHOLM, Tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1799.

Sanseende til wisad smittosam sjuka hos Hundar har
Swer-Ståthållare-Embete medelst utsärdad Kungä-
relse under den 29 nästiedne October åtvarnat och
åntydt denna Stadens Jorånare, at wid Tre Å:dal. 16
skill. wite hålla sina hundar instångde eller bundne, samt at
genast låta döda en sådan hund, som wisar minsta tecken
til galenskap eller raseri; Och som Kongl. Collegium Me-
dicum sedermera gifwit Swer-Ståthållare-Embete tiskän-
na, at den hifteliga sjukdomen Hydrophobi, eller räddhåga
för watten jemte omåjelighet at swålja något wått, hwil-
ken hos menniskor upkommer genom sjuka hundars bett
samt under fortfarande spalmer och kramprdrag dödar inom
få dygn, nu på forret tid, mer ån före wanligt warit, sig
yppat; så har Swer-Ståthållare-Embete jemwål bordt
lemna til Allmånhetens kunskap de af wålbemåldte Kongl.
Collegio upåifne tecken, af hwilka en så farligt sjuk hund
igenkånes, och hwåd i hånðelse af des bett bör i åkt ta-
gas: nemligen, at enår en hund börjar sloka med hufwud,
dron och swans, magen år ihopdragen emot ryggen och
hunden undwiker at dricka watten samt springer oroltg hit
och dit, ofta emot wåggår och den han mäter, icke kånnes
mid husbonden och bekant folk eller lyder deras lockande,
tuggår och frådgas för munnen, hångr tungan ute, ser
röddögd och bister ut, så år hunden farligen sjuk i den grad,
at hans bett merendels, så wål hos menniskor, som crea-
tur,

tur, åstadkommer ofwarsförmåldte swåra och dödade sjukdom, hwars olyckeliga påföljd wisar sig förr eller senare och ofta ej förr, än efter flere månaders förlopp; hwarsföre och samt enår den, som blifwer af en med sådan sjukdom behäftad hund biten, det må vara aldrig så litet, med eller utan blöddning, om och endast hundens salive eller fradga kommit at fastna på huden, eller om hunden sliktat någon har del af kroppen, blottställes för denna hifseliga fara, har åsven Kongl. Collegium begärt, at til Allmänhetens underrättelse må komma, det råddning för lifwet och den beskifne swåra sjukdom icke bör sökas eller kan winnas genom det bitna särets belande, utan bör en kunnig Läkare genast rådfrågas, som icke lärer underlåta, at utan ringaste drögsål upskåra och, om det sig göra låter, bortskåra det bitna eller smittade stället, så at det må få starkt blöda, samt guider derefter säret med sin sand eller jord; han låter säret derefter wäl astwättas med tienstiga medel, pålägger det som kommer stället under flera weckors tid i bulning och stark flytning, samt brukar andra bepröfwade ut- och inwärtas medel, hwarmed ganska lång tid bör fortfaras, om man skal vara säker för de beskifne dödade fölger; men om ingen öfning eller sår är på huden, bör det smittade stället strax starkt astwättas med urin eller stark sallaka. Och har Kongl. Collegium i öfrigt förklarar, ej allenast at denna hundsjukdom upkommer
hwar-

hvarken af het eller kall wäderlef, emedan den är funnen
alla årstider, utan är en egen slags sjukdom, som af hwar-
jehanda anledningar förorsakas, utan ock, at med kattor
samt andre djur, som af denna obyggeliga sjukdom äfwen
ofta angripas, och hwilke hwar på sit sätt då äro lika far-
liga, förhåller det sig, hwad igenkännings-tecknen angår,
med söga skilnad. Hwilket alt Öfwer-Ståthållare-Embetet
härigenom kungöra welat, med förnyad erinran om hwad
ofwanberörde des Kungörelse af den 29 sifstledne October,
i anseende til de sjuka hundars dödande, innehåller, hwil-
ken försigtighet, til förekommande af smittans fortplantning,
med andra smittade kreatur, wid enahanda wite, i aft ta-
gas bör. Stockholm den 5 November 1799.

Under Öfwer, Ståthållare, Ledigheten

På Öfwer-Ståthållare-Embetets wagnar

P. EV. GEORGII.

J. Eric Ström.